

HUOMISPÄIVÄÄ EN MÄ TUNNE

1. HUOMISPÄIVÄÄ EN MÄ TUNNE, PÄIVÄN VAIN KÄYN KERRALLAAN.
HUOMINEN VOI TUODA MULLE TUSKAA, HUOLTA MUKANAAN.
KÄDEN VAHVAAN KÄTEEN SULJEN, KATSON LUOTTAIN JEESUKSEEN.
TÄNÄÄN VIERELLENSÄ KULJEN, ASTUN KANSSAAN HUOMISEEN.

Kerto:

ETEENPÄIN EN NÄHDÄ SAATA, MUTTA SILTI PELKÄÄ EN.
JEESUS, JOLLE KÄDEN ANNOIN, TUNTEE MYÖS MUN HUOMISEN.

2. HUOMISPÄIVÄÄ EN MÄ TUNNE, SE VOI TUODA PUUTTEHEN.
MUTTA ONHAN ISÄ MULLA, HÄN, KEN RUOKKII VARPUSEN.
TULEN KAUTTA TIE JOS KULKEE TAI JOS KOHTAAN AALLOKON,
HÄN MUN SIIPEIN SUOJAAN SULKEE, JOKA HETKI LÄSNÄ ON.

3. JEESUS OHJAA, KUORMAT KANTAA, VALKEE POLKU MAALLINEN.
MERKIN AURINGOSTA ANTAA PILVEN REUNA HOPEINEN.
HÄN MUA KIRKKAUTEEN JOHTAA, JOSS' EI KYYNELEITÄ NÄY.
MISSÄ MAA JA TAIVAS KOHTAA, SIELL' EI PÄIVÄ PILVEEN KÄY.